

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců JUDr.Jitky Hroudové a Mgr.Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **B., a.s.** se sídlem Slévačská 744/1, Praha 9, zastoupen JUDr.Tomášem Rybářem, Ph.D., advokátem se sídlem Václavské nám. 1601/47, Praha 1, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze** se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, P.O. BOX 21, 182 11 Praha 8, za účasti osoby zúčastněné na řízení : Česká republika – Ministerstvo vnitra, zastoupena Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.1.2009, čj: ZKI-O-2/17/2009/Ho, KÚ: OR-888/2008-101

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 27.1.2009, čj: ZKI-O-2/17/2009/Ho, KÚ: OR-888/2008-101 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro hl.m.Prahu, katastrální pracoviště Praha ze dne 10.10.2008 čj: OR-888/2008-101/16. Žalobce v podané žalobě uvedl, že nesprávným postupem správních orgánů, které neprovedly opravu chyby v katastru nemovitostí, došlo k porušení jeho práv, neboť katastrální úřad vede ve své

evidenci jako vlastníka budovy č.p....., postavené na pozemku parc.č....., pozemku č. parc., č.parc., vše v katastrálním území Ř., obec Praha, Českou republiku s právem hospodaření pro Ministerstvo vnitra.

Žalobce uvedl, že ke dni 5.3.2001 byl vlastníkem uvedených nemovitostí v katastrálním území Řepy, obec Praha. Česká republika byla k 5.3.2011 vlastníkem budovy č.p., postavené na pozemku č.parc., vlastníkem pozemku č.parc., č.parc., č.p.... a č.p., vše v katastrálním území M. S., obec Praha. Dne 5.3.2001 byla mezi žalobcem a Českou republikou uzavřena směnná smlouva číslo 10100010/2001, na jejímž základě se měl žalobce stát vlastníkem nemovitostí v katastrálním území M. S. a Česká republika se měla stát vlastníkem nemovitostí v katastrálním území Ř.. Smlouva o převodu nemovité věci, prohlášené za kulturní památku, vyžaduje schválení Ministerstvem kultury České republiky, popř. vlády České republiky, a to podle § 22 a 23 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky. Z ustanovení § 44 odst. 1 tohoto zákona pak vyplývá, že takovéto schválení je podmínkou platnosti právního úkonu a tedy i jeho účinnosti. To znamená, že úkon se stává platným až teprve okamžikem takovéhoto schválení. K dotazu žalobce ze dne 15.12.2006 Ministerstvo kultury České republiky sdělilo žalobci, že žádost o schválení směnné smlouvy se v evidenci Ministerstva kultury České republiky nenachází. Žalobce se obrátil i na vládu České republiky, Úřad vlády České republiky sdělil žalobci, že došlo k vyhledání veškerých pokladů, které se týkají předmětné směnné smlouvy, tyto doklady vyjmenoval taxativním způsobem a zaslal je žalobci. Ani jeden z dokumentů nevznikl po dni, který je uveden v předmětné směnné smlouvě jako den podpisu oprávněné osoby jednající za Českou republiku. Žalobce má za nepochybné, že ke schválení směnné smlouvy podle § 22 odst. 4 nebo § 23 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, nejméně do 29.12.2006 nedošlo. Žalobce poukázal na znění ustanovení § 43a, § 43b, § 43c občanského zákoníku s tím, že návrh předmětné smlouvy, učiněný dne 5.3.2001 žalobcem vůči České republice zanikl uplynutím přiměřené doby.

Žalobce v žalobě s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu čj: 4 As 61/2006-68, 5 As 16/2005-88, As 46/2006-171 namítal, že katastrální úřady byly povinny zkoumat nezbytné obsahové náležitosti podkladových listin, tedy i platnost a účinnost smlouvy. Žalovaný byl povinen zkoumat, zda Česká republika je či není právními předpisy omezena ve smluvní volnosti ve vztahu k převáděné nemovitosti, nezbytnou obsahovou náležitostí podkladové listiny byla příslušná schvalovací doložka Ministerstva kultury České republiky, případně vlády České republiky. Za současného stavu je podkladem pro zápis v katastru nemovitostí neplatná a neúčinná smlouva. Spis katastrálního úřadu neobsahuje listiny, konkrétně platnou a účinnou směnnou smlouvu, prokazující vlastnictví České republiky ve vztahu k nemovitostem v katastrálním území Řepy. Žalobce tedy nikdy nepřestal být vlastníkem těchto nemovitostí, je tedy zřejmé, že existuje nesoulad mezi obsahem listin a údaji katastrálního operátu, tento nesoulad měly katastrální úřady odstranit a provést příslušnou opravu. Z důvodů uvedených v podané žalobě navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobce v článku I. až článku V. popisuje dosavadní průběh správního řízení a faktický stav projednávané věci. K těmto bodům nemá žalovaný žádné připomínky. V článku VI. a VII. žaloby se žalobce zabývá otázkou převodů nemovitostí prohlášených za kulturní památku podle zákona č. 219/2000 Sb.. K těmto skutečnostem žalovaný uvedl, že není oprávněn posuzovat namítané skutečnosti, vzhledem k tomu, že vkladové řízení již bylo pravomocně skončeno. Nicméně odkazuje na

vyjádření Ministerstva vnitra ze dne 14.11.2008. V článku VIII. a IX. žaloby zpochybňuje žalobce postup katastrálního úřadu a žalovaného s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Žalovaný setrvává na tom, že rozsudek Nejvyššího správního soudu čj: 4 As 61/2006-68 ve svém právním názoru nijak nepopírá. Zápis změny vlastnického práva byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o povolení vkladu práva. Tuto skutečnost není možno zvrátit žádným dalším rozhodnutím katastrálních úřadů, nelze ji napravit ani využitím institutu řízení o opravě údajů. V rámci řízení o opravě chyby nelze provést zápis změny vlastnického práva, aniž by byla předložena relevantní listina, která tuto skutečnost jednoznačně deklaruje. K dalším námitkám žalovaný poukázal na ustanovení § 5 odst. 1 písm. a – písm.g) zákona o zápisech, kde je definována přezkumná činnost katastrálních úřadů. Toto ani žádné jiné ustanovení zákona neopravňuje katastrální úřad přezkoumávat návrh a vkladovou listinu z jiných hledisek, než v zákoně uvedených. Katastrální úřad tedy nezkontroluje, mimo jiné, ani platnost smlouvy. Katastrálnímu úřadu nepřísluší posuzovat platnost právního úkonu, který je podkladem pro vklad práva do katastru nemovitostí. Tomuto názoru svědčí i poměrně konstantní judikatura, lze odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28.11.1997 sp.zn. 35 Ca 54/97 či rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30.1.2001 sp.zn. 15 Ca 522/2000, ze kterým vyplývá právní názor o tom, že katastrálnímu úřadu nepřísluší právo posuzovat platnost právního úkonu, který je podkladem pro vklad do katastru nemovitostí, nenáleží mu posuzování toho, zda věcná smlouva je či není absolutně (relativně) neplatná. Katastrální úřad je povinen posuzovat vady podkladových listin, které by vylučovaly provedení vkladu, a to z hledisek uvedených v ustanovení § 5 odst. 1 zákona o zápisech, tato kritéria zkoumá ke dni podání návrhu na vklad. Je vyloučeno, aby katastrální úřad jakýmkoli způsobem zasahoval do již pravomocně skončených vkladových řízení. V daném případě se nejednalo o zřejmý omyl při vedení katastru nemovitostí. Žalovaný se nevyjadřuje k námitce o tom, zda absence ověřovací doložky způsobila, že předmětný návrh nesplňoval požadovaná kritéria. I kdyby připustil, že předmětný vklad byl povolen nesprávně, musí vycházet z toho, že vkladové řízení je ukončeno a jakýkoliv zásah je nepřípustný. Z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20.1.1997 sp.zn. 16 Ca 436/96 je pak zřejmé, že tento soud dospěl k závěru, že katastrální úřad nezkontroluje platnost smlouvy, nýbrž vkladovou listinu pouze posuzuje z hlediska v zákoně vymezených. Může tedy dojít ke vkladu i na základě absolutní či relativně neplatné smlouvy a je na tom, kdo má na určení neplatnosti zájem, aby se bránil soudní cestou. S tímto názorem žalovaný souhlasí. Zápis směnné smlouvy ze dne 5.3.2001 byl proveden řádně a v souladu s obsahem předložené listiny. Nelze souhlasit se žalobcem, že zde existuje nesoulad mezi obsahem listiny a údaji katastrálního operátu. Dle názoru žalovaného nelze řešit situaci prostřednictvím řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, k řešení sporů je příslušný obecný soud. Teprve pravomocné rozhodnutí soudu ve věci určení vlastnického práva by bylo pro katastrální úřad podkladem pro vyznačení změny vlastnického práva. Tomu koresponduje i právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.6.2009 čj: 9 As 49/2008-52, kde tento soud zcela jednoznačně vyjádřil, že opravou chyby v katastrálním operátu má být dosaženo pouze v souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Řízení o opravě chyby proto zásadně nelze řešit spory o existenci a obsah vlastnického práva či jiného práva k nemovitosti. Žalovaný navrhl zamítnutí podané žaloby.

Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě poukázala na výsledek soudního sporu, ve kterém se žalobce neúspěšně domáhal určení vlastnických práv k nemovitostem v katastrálním území Řepy.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí na základě námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán, po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili s takovýmto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce podal ke Katastrálnímu úřadu pro hl.m.Prahu, katastrální pracoviště Praha návrh na opravu chyb v katastrálním operátu, ve kterém dovozoval, že vklad vlastnických práv, který byl povolen rozhodnutím Katastrálního úřadu Praha – město dne 21.3.2001 pod sp.zn. V 13/5885/2001 na základě směnné smlouvy č. 10100010/2001, kterou žalobce uzavřel dne 5.3.2001 s Českou republikou byl povolen v důsledku zřejmého omylu při vedení katastru nemovitostí, neboť tato směnná smlouva nebyla ke dni podání návrhu na zahájení řízení o povolení vkladu schválena Ministerstvem kultury nebo vládou České republiky. Z návrhu na opravu chyb je zřejmé, že jde o vklad směnné smlouvy, kde předmětem byly nemovitosti uvedené v podané žalobě, a to budova č.p., postavená na pozemku parc. č., pozemek č. parc., pozemek č.parc....., vše v katastrálním území Ř., obec Praha, které byly ve vlastnictví žalobce a budova č.p., postavená na pozemku č.parc....., pozemek č.parc., pozemek č.parc., pozemek č.parc. a č.parc., vše v katastrálním území M. S., obec Praha, které byly ve vlastnictví České republiky.

Oznámením ze dne 2.6.2008 čj: OR-888/2008-101/8 oznámil Katastrální úřad pro hl.m.Prahu, katastrální pracoviště Praha žalobci, že na základě jeho návrhu opravu v údajích katastru nemovitostí neprovede. S tímto sdělením projevil žalobce nesouhlas, proto bylo následně dne 16.7.2008 zahájeno správní řízení. K zahájenému správnímu řízení se vyjádřilo Ministerstvo vnitra sdělením ze dne 29.7.2008 čj: MV-61018-2/OSM-2008, ve kterém vyjádřilo, že opravu chyby v katastrálním operátu nelze provést v záležitostech sporných nebo nejasných, lze provést pouze opravu chyb vzniklých zřejmým omylem, případně chyb vzniklých zřejmou nesprávností v listinách. Dále uvedlo, že nemovitosti jsou předmětem sporu o vlastnictví u Obvodního soudu pro Prahu 6. Žalobce doplnil vyjádření k nesouhlasu podáním ze dne 6.8.2008, ve kterém argumentoval v podstatě shodně, jako následně v podané žalobě.

Rozhodnutím Katastrálního úřadu pro hl.m.Prahu, katastrálního pracoviště Praha ze dne 10.10.2008 čj: OR-888/2008-101/16, ve znění opravného rozhodnutí téhož úřadu ze dne 27.11.2008 čj: OR-888/2008-101/20 bylo rozhodnuto tak, že návrhu žalobce na opravu chyby se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu ve smyslu § 8 odst. 1 katastrálního zákona. Dále bylo deklarováno, že v katastru nemovitostí České republiky, v katastrálním území Ř., obec Praha, zůstane po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí evidováno u nemovitostí – budovy č.p. na pozemku č.parc....., pozemku č.parc. a č.parc.....-vlastnické právo České republiky s právem hospodaření s majetkem státu pro Ministerstvo vnitra na základě směnné smlouvy V135885/2001 ze dne 5.3.2001, právní účinky dne 7.3.2001, založené ve sbírce listin katastrálního úřadu pod položkou výkazu změn 197/2001 pro katastrální území Řepy. Katastrální úřad s odkazem na § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona dospěl k závěru, že v daném případě nejde o chybný zápis smlouvy, institut opravy chyb v katastrálním operátu není prostředkem k rozhodování o správnosti zápisu práva k nemovitostem, v řízením o opravě chyb nelze řešit spory o vlastnictví nebo existenci jiného práva k nemovitosti.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítal, že katastrální úřad byl povinen zkoumat, zda Česká republika není právními předpisy omezena ve smluvní volnosti, týkající se nemovitostí, jejich převod vlastnického práva měl nastat na základě předmětné směnné smlouvy. Měla být zkoumána platnost a účinnost právního úkonu, na podkladě kterého mělo dojít ke změně vlastnického práva. K odvolání se vyjádřilo Ministerstvo vnitra podáním ze dne 11.4.2008, ve které s odkazem na předcházející vyjádření uvedlo, že při zápisu práv ze směnné smlouvy nedošlo k žádné chybě, kterou by bylo možno řešit opravou chyby v katastrálním operátu. Uvedlo, že otázka, zda směnná smlouva vyžadovala schválení Ministerstva kultura či nikoliv, je předmětem rozhodování soudů.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 27.1.2009 tak, že odvolání se zamítá a rozhodnutí Katastrálního úřadu pro hl.m.Prahu, katastrálního pracoviště Praha ze dne 10.10.2008 čj: OR-888/2008-101/16 se potvrzuje. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný poukázal na ustanovení § 5 zákona č. 265/1992 Sb., § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona s tím, že aplikace ustanovení § 8 katastrálního zákona by přicházela v úvahu pouze v případě, že by při zápisu vkladu vlastnických práv došlo ke zřejmému omylu. V řízení o povolení vkladu katastrální úřad nezkoumá platnost smlouvy, zkoumá listinu, na základě které má být vklad povolen pouze z hledisek, vymezených taxativně v zákoně. K tvrzení, že odvolatel nepřestal být vlastníkem předmětných nemovitostí žalovaný uvedl, že toto tvrzení, není-li podpořeno další listinou, popř. rozhodnutím soudu, nemůže být podkladem pro provedení opravy údajů v katastru. Nejedná se o nesoulad mezi obsahem listin a údaj katastrálního operátu. Otázku platnosti směnné smlouvy, popř. otázku, kdo je skutečným vlastníkem nemovitostí je příslušný řešit pouze soud.

Z žaloby je zřejmé, že žalobce pod body I. až VIII. popisuje skutkový stav věci a uvádí argumentaci, ze které dovozuje, že směnná smlouva ze dne 5.3.2001 je smlouvou neúčinnou. V článku IX. pak žalobce uvádí žalobní body, kde namítá, že katastrální úřady měly jako nezbytnou obsahovou náležitost směnné smlouvy posuzovat i otázku platnosti a účinnosti smlouvy, spis katastrálního úřadu neobsahuje platnou a účinnou směnnou smlouvu, prokazující vlastnictví České republiky, je zřejmé, že zde existuje nesoulad mezi obsahem listin a údaji katastrálního operátu. Proto měla být provedena oprava zápisu.

Žalobce se svým návrhem domáhal opravy chyb v katastrálním operátu. Postup katastrálních úřadů při provádění těchto oprav je upraven v ustanovení § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“).

Podle ustanovení § 8 odst. 1 katastrálního zákona katastrální úřad opraví chybné údaje v katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru (písm. a) uvedeného ustanovení) a nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem (písm. b) uvedeného ustanovení).

Podle § 8 odst. 2 katastrálního zákona opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést.

V daném případě nepřichází v úvahu aplikace ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) a § 8 odst. 2 katastrálního zákona. Bylo třeba tedy posoudit, zda bylo možné dosáhnout toho, aby

žalobci požadované vyznačení bylo možno učinit postupem podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.

Je nutno konstatovat, že institut oprav chyb v katastrálním operátu je specifickým institutem, který umožňuje, aby katastrální úřad mohl provést opravy údajů, které jsou v katastrálním operátu uvedeny, jeho oprávnění je však vázáno na splnění podmínek v ustanovení § 8 katastrálního zákona uvedených. V případě postupu podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona musí být splněno, že jde jednak o chybné údaje, jednak musí jít o takové chybné údaje, které vznikly zřejmým omylem. Charakterem institutu oprav chyb v katastrálním operátu se opakovaně správní soudy zabývaly, lze proto odkázat na konstantní judikaturu, zejména rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 7.1.2009 čj: 2 As 61/2008-72 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz) dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že právní posouzení aplikace ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona musí vycházet z rozboru klíčového sousloví „chybný údaj katastru, který vznikl zřejmým omylem při vedení a obnově katastru“, přičemž chybami v údajích katastru jsou z logiky věci zejména zápis v katastru provedený v rozporu s obsahem listiny nebo jiného podkladu pro změnu údajů v katastru, zápis provedený na základě listiny, která vůbec nemůže být podkladem pro tuto změnu či zápis provedený zcela bez jakéhokoliv podkladu. Nejvyšší správní soud konstatoval, že záznamem (oproti vkladu) vlastnická práva nevznikají (nezanikají), neboť k jejich vzniku (zániku) dojde již na základě některé z právních skutečností uvedených v § 7 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb., a proto má záznam pouze ryze deklaratorní či evidenční účinky. Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku odkázal na odůvodnění rozsudku ze dne 27.3.2008 čj: 6 As 45/2006-87, ve kterém se zabýval definicí „zřejmého omylu“. Konstatoval, že tento neurčitý pojem je nutno vždy vykládat v souvislosti s konkrétním případem. Omyl se může týkat jak skutkových okolností (error facti-zejména chyby v psaní a počítání, zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině, opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak okolností právních (error iuris-např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené zákonem). Oba druhy zřejmého omylu budou pravidelně způsobeny činností konkrétní osoby, neboť pro omyl je charakteristická existence lidského činitele. Jako omyl nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem, např. změnu právní úpravy, zničení katastrálního operátu.

Lze poukázat i na rozhodnutí zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28.2.2006 čj: Konf 23/2004-13, který uvedl, že institut opravy chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Není prostředkem k rozhodování o správnosti zápisu věcného práva k nemovitostem, opravou chyb v katastrálním operátu se tak nemění právní vztahy k nemovitostem. Řízení o opravě chyb se řeší pouze otázka, kdo bude evidován jako vlastník nemovitostí v katastru. Katastrální úřad v takovém řízení o vlastnickém právu k nemovitostem nerozhoduje. Rozhodnutí z daného řízení vzešlé nemá hmotněprávní, nýbrž jen evidenční účinky, nezasahuje se jím do soukromoprávních vztahů.

S ohledem na výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že opravou chyb v katastrálním operátu lze řešit, jsou zřejmá a zápis v katastrálním operátu nekoresponduje listinám, které byly katastrálnímu úřadu předloženy. O takový případ však v dané věci nejde.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce uzavřel dne 5.3.2001 směnnou smlouvu s Českou republikou, tato smlouva byla předložena katastrálnímu úřadu s návrhem na povolení vkladu. Údaje v katastru zcela korespondují tomu, co je v předložené směnné smlouvě uvedeno. Účastníci směnné smlouvy předložili zcela nesporný dokument, ze kterého vyplývá, že jejich smyslem a cílem je směna nemovitostí, jejichž jsou vlastníky. Tomu koresponduje i zápis v katastrálním operátu.

Žalobce v podané žalobě argumentuje rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj: 4 As 61/2006-68, ze kterého poukazuje na část odůvodnění, v níž je uvedeno, že chybami v údajích katastru jsou zejména zápis v katastru provedený na základě listiny, která není podkladem pro změnu údajů v katastru nebo zápis provedený bez potřebné listiny. Tuto námitku soud neshledal důvodnou. Uvedená námitka je na hranici srozumitelnosti, lze dovodit, že žalobce tím chtěl vyjádřit, že předmětná směnná smlouva je listinou, která nemohla být podkladem pro změnu údajů v katastru. Tyto skutečnosti však z obsahu spisového materiálu nevyplývají. Směnná smlouva má veškeré náležitosti, které zákon požaduje, na základě této smlouvy došlo k pravomocnému rozhodnutí o vkladu nemovitostí. Zápis v katastru koresponduje obsahu předložené smlouvy. Nenastala ani situace, že by zápis byl proveden bez potřebné listiny, neboť podkladem pro zápis vlastnického práva byla zmíněná směnná smlouva. Zde je nutno konstatovat, že žalobcem zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu je jedním z rozsudků, který představuje onu zmíněnou konstantní judikaturu ze které vyplývá, že institut opravy chyb v katastrálním operátu slouží k odstranění zřejmého omylu, k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin, není prostředkem k rozhodování o správnosti zápisu vlastnického práva k nemovitostem.

Obdobně to platí o námitce, v níž žalobce poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.4.2008 čj: 5 As 46/2006-171. Žalobce namítá, že katastrální úřad je povinen posuzovat vady podkladových listiny, které by vylučovaly převedení údajů v nich uvedených do veřejného registru, katastrálního operátu s tím, že absence účinnosti podkladové listiny je právě takovou vadou. Z uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu nevyplývá, že by tento soud zaujal právní názor o tom, že katastrální úřad je povinen zjišťovat a posuzovat účinnost předložené podkladové listiny pro zápis vlastnického práva k nemovitostem. Naopak z uvedeného rozsudku je patrné, že Nejvyšší správní soud posoudil jako správný právní názor o tom, že katastrální úřad je v řízení podle § 8 katastrálního zákona oprávněn posuzovat pouze existenci listin, na jejich základě jsou údaje v katastrálním operátoru evidovány, a dále soulad mezi obsahem těchto listin a údaji katastrálního operátu. Nepřísluší mu hodnotit věcnou správnost listinných podkladů a jejich soulad se zákonem, s výjimkou nezbytných obsahových náležitostí. Z uvedeného rozsudku tedy naopak vyplývá, že katastrálnímu úřadu nepřísluší posuzovat platnost či účinnost listinných podkladů (zde směnné smlouvy) a jejich soulad se zákonem, je oprávněn pouze posuzovat nezbytné obsahové náležitosti. Platnost a účinnost smlouvy nelze považovat za obsahovou náležitost. Obsahovou náležitostí je nutno rozumět takové náležitosti, které jsou pro ten který druh smlouvy předepsány zákonem – např. ze směnné smlouvy musí být patrné co je předmětem směnné smlouvy, přesné označení předmětu smlouvy, přesné označení smluvních stran, zřejmý projev vůle ke změně předmětu smlouvy apod. Rozhodně tím není ani platnost ani účinnost této smlouvy.

Důvodnou nebyla shledána ani námitka, v níž žalobce argumentuje ustanovením § 5 odst. 1 písm. f) a písm. g) zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zápisech“). Podle

těchto ustanovení katastrální úřad v řízení o povolení vkladu před svým rozhodnutím zkoumá, zda účastník řízení není omezen právními předpisy, rozhodnutím soudu nebo rozhodnutím státního orgánu ve smluvní volnosti týkající se věci, která je předmětem právního úkonu či zkoumá, zda k právnímu úkonu účastníka řízení byl udělen souhlas podle zvláštního předpisu. Z ustanovení § 5 zákona o zápisech vyplývá, že zde uvedené skutečnosti je katastrální úřad povinen zkoumat v rámci řízení o povolení vkladu, tedy v rámci řízení, jehož výsledkem je rozhodnutí o povolení či nepovolení vkladu. Řízení o povolení vkladu je však zcela samostatným řízením, řízením, které je odlišné od řízení podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Jak již bylo uvedeno, institut opravy chyb v katastrálním operátu je specifickým institutem, který katastrálnímu úřadu umožňuje pouze opravit chybné údaje v katastru. Tento institut však neslouží k tomu, aby rozhodnutí o povolení vkladu nahrazoval, řízení podle § 8 katastrálního zákona nelze považovat za řízení, v jehož rámci je rozhodnutí o povolení vkladu přezkoumáváno. K přezkumu pravomocného rozhodnutí slouží jiné instituty, než je institut opravy chyb v katastrálním operátu. Z žádného ustanovení zákona nevyplývá, že by v rámci řízení podle § 8 katastrálního zákona byl povinen katastrální úřad postupovat podle ustanovení § 5 zákona o zápisech, které se vztahuje ke zcela jinému řízení, k řízení o povolení vkladu.

Žalobce v podané žalobě dále namítal, že zůstal vlastníkem nemovitostí v katastrálním území Ř. s tím, že existuje nesoulad mezi obsahem listin a údaji katastrálního operátu. K těmto námitkám je nutno konstatovat, že není zřejmé, z jakých skutečností žalobce při svém tvrzení vychází. Z obsahu spisového materiálu je zcela nesporné, že katastrálnímu úřadu byl předložen návrh na vklad směnné smlouvy, na jejímž základě došlo ke směně nemovitostí, které dříve byly ve vlastnictví žalobce s nemovitostmi, které dříve byly ve vlastnictví České republiky. Tato směnná smlouva pak svým obsahem zcela koresponduje tomu, co bylo na jejím základě zapsáno do katastrálního operátu. Není zde nesoulad mezi obsahem směnné smlouvy a údaji v katastrálním operátu. Je nutno zopakovat, že institut oprav chyb v katastrálním operátu neslouží k tomu, aby v rámci řízení bylo zasahováno do vlastnických práv k nemovitostem, rozhodnutí vydané podle § 8 katastrálního zákona nemá hmotněprávní, nýbrž jen evidenční účinky. Právní vztahy nemohou být dotčeny revizí údajů katastru, opravou chyb v katastrálním operátu, pokud jejich změna není doložena listinou.

Nelze souhlasit se žalobcem, že by nezbytnou obsahovou náležitostí směnné smlouvy v tomto případě byla schvalovací doložka Ministerstva kultury nebo vlády České republiky. Pokud směnná smlouva podléhala schválení ze strany uvedených úřadů, bylo na smluvních stranách, aby potřebný souhlas měly k dispozici. Z žádného ustanovení nevyplývá, že by na smlouvě v těchto případech musela být schvalovací doložka obsažena, z právních předpisů nevyplývá, že by šlo o nezbytnou obsahovou náležitost takové smlouvy. Souhlas s dispozicí s takovým nemovitým majetkem, který souhlasu podléhá, může být vyjádřen na zcela samostatném dokladu. Posouzení otázky, zda konkrétní dispozice s majetkem státu podléhá schválení dalších státních orgánů je navíc posouzením otázky platnosti či neplatnosti úkonu, kterým je dispozice činěna. Posouzení platnosti či neplatnosti takového úkonu (zde směnné smlouvy) však správním orgánům v rámci řízení § 8 katastrálního zákona nepřísluší.

Ze všech výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. října 2012

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu